

Hományi András Ferenc

csendélet

mosott fehérnemű
pipacsok
lepedők a réten
asztal székek
sarokban mózeskosár
könyvek
nyomok a polcokon
egy régen hervadó
elfeslett zsoltár

mozdulatlanná dermed a lét
a levetett kabát
felszakadt foltja
gazdátlan szendereg
az ablakot bezárja egy házfal
s a színei leporlanak

a mosoly
a könny
ismerősen szótlan
a ház koporsó
jövője egy gyermeké
Fekete
a vöröslő ködben
valahogy így
egészen lassan
hanyatlunk lefelé